

Γράφει ο **Πάνος Παπανικολάου**

Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ βιώνει την παταγώδη στρατηγική αποτυχία των πολιτικών της αδιεξόδων. Η σοσιαλδημοκρατική συγκρότηση με την λογική «πάση θυσία όχι ρήξη» καθώς και η θανάσιμη ευρωλαγνεία με την καταστροφική αυταπάτη «έντιμης» λύσης εντός ευρωζώνης και ΕΕ, οδήγησε στην εξευτελιστική υπογραφή από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ ενός αντιλαϊκού μνημονίου πολύ χειρότερου από τα προηγούμενα. Επίσης, στην συνοδή «δικαίωση» των μνημονιακών ζόμπι από ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι και στην προβολή της νεοναζιστικής Χρυσής Αυγής ως δήθεν «αντιμνημονιακής» & «αντιστασιακής» δύναμης. Τέλος, σε ένα νέο κύμα κρατικής καταστολής και αυταρχισμού ενάντια στις εργατικές και νεολαϊστικές αντιστάσεις.

Η ηγεσία του ΚΚΕ για άλλη μια φορά απέδρασε από το επίδικο της ταξικής πάλης και επέλεξε να στηρίξει την σταθερότητα του συστήματος. Αφού έκανε ό,τι μπορούσε για να κοντύνει και να θολώσει το λαϊκό «όχι» του δημοψηφίσματος, φωνάζει όπου σταθεί και όπου βρεθεί για το πόσο μεγάλη καταστροφή θα είναι σήμερα η έξοδος της χώρας από την ευρωζώνη. Παρά τους αριστερίζοντες ιδεολογισμούς με τους οποίους σεργιάζεται εν είδη γαρνιτούρας αυτή η θέση, χρησιμοποιείται από το σύστημα ως επιχείρημα για την δικαιολόγηση του μνημονιακού ευρωμονόδρομου στην εργατική τάξη και στον λαό.

Το «άδειο γήπεδο» που αφήνει στην λαϊκή αγανάκτηση η στάση των ηγεσιών της συστημικής αριστεράς, θα το καλύψει πολύ γρήγορα είτε η απογοήτευση στον κόσμο του αγώνα ή/και μια νέου τύπου επικίνδυνη ακροδεξιά προέλαση, αν δεν υπάρξει ΑΜΕΣΑ μαζική και πειστική εργατική ανατρεπτική αριστερή αντιπολίτευση.

Αυτή πρέπει να εκφράζει κοινωνικά τα εργατικά – λαϊκά κοινωνικά δικαιώματα και συμφέροντα που θίγονται καίρια από τον ευρωμνημονιακό οδοστρωτήρα. Από την άλλη, πρέπει να εδράζεται πολιτικά στο εργατικό-ταξικό-νεολαϊστικό-αντιΕυρώ-αντιΕΕ-αντιεργοδοτικό στοιχείο που υπήρχε κατά σημαντικότητα μέρος μέσα στο 62% του «όχι» στο δημοψήφισμα. Έτσι, τα κύρια στοιχεία του άμεσου πολιτικού προγράμματος ανατροπής πρέπει να είναι :

- Έξοδος από ευρωζώνη και ΕΕ. Διπλή ταυτόχρονη έξοδος.
- Μονομερής διαγραφή του δημόσιου χρέους. Στάση πληρωμών στους δανειστές.
- Εθνικοποίηση των τραπεζών υπό εργατικό έλεγχο. Έλεγχος της κίνησης κεφαλαίων ώστε να προστατεύεται το λαϊκό εισόδημα και να σταματήσουν οι λαμογιές της πλουτοκρατίας.
- Κοινωνικοποίηση των μεγάλων επιχειρήσεων υπό εργατικό έλεγχο. Οι μηχανές της οικονομίας αποκλειστικά για την επιβίωση του λαού.
- Καθιέρωση θεσμών άμεσης εργατικής δημοκρατίας, ώστε να μην μπορεί η βουλή των πλουσίων να παραβιάζει τις αποφάσεις του δημοψηφίσματος των φτωχών. Ο αυτοοργανωμένος λαός πρωταγωνιστής.

Τα στοιχεία αυτά του άμεσου πολιτικού προγράμματος είναι ΣΑΦΕΣΤΑΤΟ πως συνιστούν ένα ολοκληρωμένο συνεκτικό πλαίσιο. Χωρίς ΟΛΑ τα παραπάνω σημεία το άμεσο πρόγραμμα είναι ΑΤΕΛΕΣ και ΑΝΑΠΗΡΟ. Δεν απαντά πειστικά στην τρομερή πολιτική πίεση του αντίπαλου. Δεν απαντά στον λαϊκό

προβληματισμό. Δεν απαντά στα συνήθη ερωτήματα, αυθόρμητα ή υποβολιμαία. Π.χ. «πως θα ζήσουμε χωρίς τα λεφτά της ΕΕ και της ΔΝΤ ? - ΕΤΣΙ. Με την κοινωνικοποίηση του μεγάλου πλούτου». «ποιος θα τα κάνει όλα αυτά ? - Ο ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΣ ΛΑΟΣ με τους αμεσοδημοκρατικούς εργατικούς θεσμούς που θα επιβάλλει». Το γεγονός πως ο δρόμος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής «ανοίγει» αυτονότητα από το άμεσο αυτό πολιτικό πρόγραμμα, δεν είναι «ιδεολογισμός». ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ. Η ίδια η αδήριτη σημερινή καπιταλιστική πραγματικότητα φέρνει σε πολύ πλατειές μάζες το δίλημμα «εξαθλίωση ή ριζική ανατροπή».

Το ΜΕΤΩΠΟ που θα στηρίζει και θα προβάλλει αυτό το άμεσο πολιτικό πρόγραμμα ανατροπής, είναι επιτακτική ανάγκη να συγκροτηθεί ΤΩΡΑ. Ήδη, στην μάχη του δημοψηφίσματος και στις βδομάδες που ακολούθησαν έχουν γίνει ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΑΤΑ βήματα από κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις της για να ξεπεραστούν χρόνιες αγκυλώσεις και αυταπάτες. Οι κοινωνικές και πολιτικές αυτές δυνάμεις που έδωσαν με αυταπάρνηση την μάχη του «όχι» στο δημοψήφισμα της 5/7, μπορούν να αποτελέσουν την βάση για την συγκρότηση του μετώπου ΣΗΜΕΡΑ. Στην πολιτική «πρώτη γραμμή» του μετώπου μπορούν να είναι οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, δυνάμεις του αντεξουσιαστικού χώρου με εργατική αντίληψη, δυνάμεις που προέρχονται απ το ΚΚΕ και διαχωρίζουν τη θέση τους με την αυτιστική αδιέξοδη γραμμή της ηγεσίας του, δυνάμεις με αναφορά στον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ που πρέπει επειγόντως να προχωρήσουν τολμηρά στον πολιτικό και οργανωτικό απογαλακτισμό τους.

Για να είμαστε ΠΕΙΣΤΙΚΟΙ στην έκφραση της εργατικής-λαϊκής-νεολαιίστικης οργής, πρέπει :

- **Να είμαστε πολύ περισσότερο ΑΝΤΙΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ** και επί της ουσίας αμεσοδημοκρατικοί με την εργατική-νεολαιίστικη λογική απ ότι ήμασταν ως τώρα. Το αστικό κοινοβουλευτικό πραξικόπημα που ανέτρεψε την απόφαση του δημοψηφίσματος αποκάλυψε στα μάτια εκατομμυρίων αυτά που ως τώρα έλεγαν μόνο οι «μυημένοι». Η καθιέρωση θεσμών άμεσης εργατικής δημοκρατίας στη θέση του σάπιου αστικού κοινοβουλευτισμού που είχε αρχίσει να «δουλεύεται» μαζικά ως πολιτικό σχέδιο στις Συνελεύσεις των Πλατειών το 2011, αποκτά τώρα μια εντελώς νέα δυναμική.

- **Να είμαστε πολύ περισσότερο ΛΑΪΚΟΙ.** Η άμεση πολιτική πρόταση ανατροπής πρέπει να είναι «ΦΡΑΓΚΟΔΙΦΡΑΓΚΑ», χωρίς ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ώστε να «περπατάει» στον «βαθύ» λαό, στα προλεταριακά και νεολαιίστικα πλήθη της νέας φτώχειας και να απαντά πειστικά στα πολιτικά «επιχειρήματα» εκβιασμού που τίθενται με καθημερινό λυσσαλέο τρόπο απ το αστικό πολιτικό σύστημα και από τα καθεστωτικά ΜΜΕ. Υπάρχουν ήδη σχετικές επεξεργασίες που είναι επιτακτική ανάγκη να εμπλουτιστούν και να συνολικοποιηθούν.

- **Να είμαστε πολύ περισσότερο ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΟΙ.** Σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε χώρο σπουδών, σε κάθε γειτονιά θα πρέπει να υπάρχει κινηματικός πυρήνας από τις επιτροπές του «όχι μέχρι το τέλος» και από το Μέτωπο που θα παρεμβαίνουν καίρια και καθημερινά ενάντια στους μηχανισμούς κράτους και εργοδοσίας. Π.χ. τις επόμενες μέρες θα συνεδριάσουν σχεδόν όλα τα δημοτικά συμβούλια για πρώτη φορά μετά το δημοψήφισμα και την «συμφωνία». Θα πρέπει να υπάρχει στις συνεδριάσεις αυτές μαζική εργατική-λαϊκή παρέμβαση για το νέο μνημόνιο, για την κατάπτυστη στάση των «ναιναϊκών» δημάρχων αλλά και για το καυτό θέμα των ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΩΝ πρώτης κατοικίας. Θα πρέπει να υπάρχει ΠΙΕΣΗ να δεσμευτούν τα δημοτικά συμβούλια πως σε καμία περίπτωση δεν θα επιτρέψουν ΞΕΣΠΙΤΩΜΑ σε φτωχό δημότη τους από τα κοράκια της κυβέρνησης, των τραπεζών και των funds.

- **Να είμαστε πολύ περισσότερο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ.** Η έμπρακτη κοινωνική αλληλεγγύη στην νέα εργατική και λαϊκή φτώχεια και εξαθλίωση είναι ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ και πρέπει να την πάρουμε στα δικά μας χέρια με την λογική της ταξικής περηφάνιας και αξιοπρέπειας. Αλλιώς θα σέρνεται η αντίληψη της ελεημοσύνης και της υποταγής που προωθείται από κεντρικό κράτος, δήμους, εκκλησία, διάφορες συστημικές ΜΚΟ και καθεστωτικά ΜΜΕ. Για τον σκοπό αυτό οι επιτροπές του «όχι μέχρι το τέλος» και οι πυρήνες του Μετώπου θα πρέπει να πλαισιώσουν το δίκτυο Εργατικών Λεσχών και άλλων πρωτοβουλιών

ταξικής αλληλεγγύης που ήδη υπάρχουν και λειτουργούν.

- Να είμαστε πολύ περισσότερο ΤΟΛΜΗΡΟΙ στα αιτήματα του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος. Η εμπειρίες των τελευταίων ετών πείθουν πλατειές μάζες πως όποιος δεν τα ζητάει όλα, χάνει τα πάντα. Π.χ. το αίτημα για 8ωρο-5θήμερο-40ωρο στον ιδιωτικό τομέα, δένεται αναπόσπαστα με το πρόβλημα της ανεργίας. Ιδιαίτερα σε επιχειρήσεις όπως μεγάλα ξενοδοχεία κλπ, το ταξικό εργατικό κίνημα πρέπει να κάνει ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΑΚΑ την διεκδίκηση αυτή και από «μέσα» και από «έξω». Σε κάθε επιχείρηση που κερδοφορεί διαλύοντας τα εργατικά δικαιώματα και τα ωράρια, θα πρέπει να υπάρχει ένας δυναμικός εργατικός πυρήνας «μέσα» και ένας δυναμικός πυρήνας ανέργων «έξω» που θα προβάλλουν συντονισμένα το «λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους».

Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια, υπάρχει η δυνατότητα ενός ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΑΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΡΗΓΜΑΤΟΣ που θα δώσει μεγάλη ώθηση στην ταξική πάλη υπέρ της εργασίας και σε βάρος του κεφαλαίου.

Το μέλλον είναι ΤΩΡΑ. Η Ιστορία θα είναι αμείλικτη.